

Posudek oponenta

Tomáš Bandžuch, Rudolf Lodgman von Auen a provincie Deutschboehmen, Bakalářská práce FF UK, Praha 2010, 81 str.

Tomáš Bandžuch si vybral pro zpracování své bakalářské práce přední osobnost německého politického života v Čechách, Rudolfa Lodgmana von Auen a jeho vztah k provincii Deutschboehmen. Jedná se jistě o téma zajímavé, ne snad že by zcela uniklo dosavadnímu badatelskému zájmu, ale přece jen více pozornosti se soustřeďuje stále k česko-německému soužití v průběhu první republiky, než k událostem a reakcím, které její vznik z německé strany bezprostředně provázely.

Bandžuchova práce je postavena výhradně na literatuře a editovaných pramenech, což je trochu škoda. Autor v rámci předchozího studia prokázal dobrou schopnost práce s denním tiskem, ve své bakalářské práci však tento typ pramene zcela ignoroval, stejně jako archivní prameny a řadu titulů literatury. Domnívám se, že rozšíření pramenné základny by mu umožnilo překročit stín kompilace, kterým jeho Lodgman von Auen trochu zavání.

Práce má být zaměřena na osobnost Lodgmana von Auen a problematiku Deutschboehmen, mnohdy však tento rámec překračuje. Je to pochopitelné, ale snad by stálo za úvahu jasněji vymezit, co konkrétně má pod Deutschboehmen ve své práci autor na mysli, jaké užší vymezení tématu klade. V mnoha pasážích se stává, že osobnost Lodgmana von Auen je vytlačena poněkud na okraj zájmu, resp. že není ústřední linií předkládaného textu. I z tohoto důvodu se domnívám, že by mělo být zacílení jasněji vysvětleno. Poslední má připomínka se týká seznamu pramenů a literatury. Trvala bych na standardním seznamu – pramenů včetně edic, a následně odborné literatury, přičemž je irelevantní, zda se jedná o knihy či dílčí studii. To je kritérium ryze formální, důležité je však prokázat porozumění tomu, který text je pro dané téma pramenem a který literaturou.

Celkově ovšem mohu konstatovat, že práce Tomáše Bandžucha bezpochyby splňuje kritéria kladené na tento typ prací, a proto ji doporučuji k obhajobě.

Praha, 31. srpna 2010

Doc. PhDr. Jana Čechurová, PhD.